

זוהר הצדיקים

פרק א' ❁ ❁

האמרי חיים - והזהר הקדוש

רבות היתה מעורר את האחרים ללמד בזוהר
לפני התפלה

בכל יום לפני התפלה היתה לומד בזוהר
הקדוש, ותמיד החזיק את ספר הזוהר
על שלחנו. רבות היתה מעורר את האחרים
ללמד בזוהר לפני התפלה.
באמצע קריאת הזוהר
בימות החול היתה פועמים
רבות מפזם לעצמו בנסח
מיחד: "הייליגער שבת!

"הייליגער שבת!". היתה תקופה שהייתי רואה אותו לומד לפני התפלה שעור קבוע בספר הקדוש "פרי עץ חיים" עם בנו כ"ק מרן אדמו"ר בעל ישועות משה מוויזניץ זצוק"ל.

החלק החשוב ביותר שבאוצר הספרים של רבנו הם הספרים שקבל מירושית אביו הרה"ק בעל אהבת ישראל זי"ע אשר חלקם עוד היו ברשות אבות השלשלת למעלה בקדש כדגמת הספר הזוהר הקדוש של הרה"ק בעל "צמח צדיק" זי"ע שרבנו השתעשע בו רבות.

ספר הזוהר הקדוש השתמש בו עוד בצעירותו

אחד הספרים החשובים ביותר באוצרו של רבנו בעל "אמרי חיים מוויזניץ" זי"ע, היה ספר הזוהר הקדוש, מעזבון זקנו הרה"ק בעל "צמח צדיק" מוויזניץ זי"ע,

שֶׁהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ עוֹד בְּצַעֲרוֹתוֹ בְּחַיֵּי אָבִיו
 הָרַחֵם בְּעַל "תּוֹרַת חַיִּים" זי"ע, כְּנִרְשָׁם
 בְּשֵׁעַר הַסֵּפֶר: "שִׁיבָה לָהּ הָרַב ר' מְעַנְדִּיל
 בֶּן הָרַב מְקַאסוּב".

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפַס בְּשָׁנַת תר"ד בִּירוּשָׁלַיִם
 בְּדַפּוּסוֹ שֶׁל הַמְדַפְּסִים הַמְּפָרָסִים
 הָרַחֵם ח"ו יִשְׂרָאֵל בְּ"ק ז"ל, בְּהַקְדַּמַת הַמְדַפְּסִים
 מְדַגֵּשׁ מֵעֵלֶת הַסֵּפֶר "שֶׁנִּדְפַס בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ
 וְעַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה וְנִהְדָּר בְּקֹדֶשׁ", וְאֵכֵן
 סְפָרֵי הַדְּפוּסִים הַנֵּלֵל הָיוּ חֲשׂוּבִים וְיִקְרִים בְּעֵינַי
 גְּדוּלַי יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲבֵי הָעוֹלָם.

כְּשֶׁהִצְמַח הָיָה יְלָד, לָקַח אֶת הַזּוֹהַר, וְאָמַר
 לוֹ הַתּוֹרַת חַיִּים: "הִנֵּחַ לוֹ, הוּא רוֹצֵה לִיקַח
 אֶת שְׁלוֹ"

בֵּין כְּתָבֵי רַבֵּנוּ נִמְצָא פִתְקָא כָּתוּב בְּכָתָב יָד
 קְדָשׁוֹ: "כְּשֶׁהִצְמַח הָיָה יְלָד, עָמַד אֶצְל
 אָבִיו, וְהָיוּ סְפָרִים וְהַזּוֹהַר עַל הַשְּׁלֶחָן, וְהִצְמַח

לְקַח אֶת הַזוהַר, וְהַגִּבְאֵי לֹא הִנִּיחוּ, וְאָמַר לוֹ
הַתּוֹרַת חַיִּים: הִנֵּחַ לוֹ, הוּא רוֹצֵה לִיקַח אֶת
שְׁלוֹ", סֵפֹר זֶה סֵפֹר רַבְּנוּ גַם כֵּן כִּמָּה פְּעָמִים
בְּיוֹמָא דְהִילּוּלָא שֶׁל זְקֵנוּ הַקְּדוֹשׁ, וְסֵפֹר תּוֹךְ
כְּדֵי דְבוּר שֶׁסֵּפֹר הַזוהַר שֶׁלוֹ נִמְצָא בְרִשּׁוֹתוֹ,
(יֵשׁ שֶׁהִבִּינוּ בְּטָעוֹת שֶׁהַסֵּפֹר הַזֶּה הוּא הַסֵּפֹר שֶׁלְקַח
מֵאֲבִיו בְּיְלֻדוֹתוֹ, אֲבָל זֶה לֹא יִתְכַן, כִּי כָּבֵר הָיָה בֵּר
מִצְוָה בְּשֵׁנַת הַדְּפָסַת הַסֵּפֹר).

זְקֵנוּ הַקְּדוֹשׁ עָסַק הַרְבֵּה בְּתַקוּן נְשָׁמוֹת עִם
הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ, וּבְכָל עֵת שֶׁהָיָה לוֹ דְבַר קָשָׁה
לְקַח הַזוהַר

קְדוּשָׁה מִיְחָדָת מִיְחָס לְסֵפֹר זֶה, לְאוֹר עֵדוּתוֹ
שֶׁל רַבְּנוּ, כִּי זְקֵנוּ הַקְּדוֹשׁ עָסַק הַרְבֵּה
בְּתַקוּן נְשָׁמוֹת עִם הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ בִּידוֹ, וּבְכָל
עֵת שֶׁהָיָה לוֹ דְבַר קָשָׁה לְקַח הַזוהַר, וְכֵן סֵפֹר
רַבְּנוּ עַל אֲבִיו, שֶׁכְּשֶׁהָיָה לוֹ עֲנִיָּן קָשָׁה אָמַר:
מִשׁוּלָם גִּיב מִיר דְּעַם זוהַר (מִשׁוּלָם תָּן לִי אֶת

הזוהר) רבנו בעצמו היה לו שעור קבוע ללמוד הזוהר בכל יום קדם התפלה, ואף ערך פעם סיום על הזוהר הקדוש כמו שנוהגים לעשות סיום על הש"ס, ומרב חשיבות המארג התעטר בקאלפיק על ראשו.

היה לוקח הספר הזה להשתעשע בו

הרה"ק בעל "אהבת ישראל" זי"ע, לא למד בדרך כלל בספר הזה של זקנו הקדוש, אלא היה נוהג ללמד בספר הזוהר של דפוס סלאוויטא או

זיטאמיר. גם רבנו לא השתמש בדרך כלל עם ספר הזוהר יקר הערך מירושת אבותיו, אף לעתים ידועים היה לוקח הספר הזה להשתעשע בו, כגון ביום ל"ג בעומר בהילולא דרשב"י, מחבר ספר הזוהר.

פַּעַם נִכְנַס רַבְּנוּ לְעֶרְךָ אֶת שְׁלַחְנוּ הַטְּהוֹר בְּיוֹם
 ל"ג בְּעוֹמֵר עִם הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּיָדוֹ,
 וְהִרְאָה לְהַנוֹכְחִים מַה שְּׁנִרְשָׁם בְּשַׁעַר הַסֵּפֶר
 שֶׁהַשְּׁתִּיךְ לְזַקִּינוּ הַקְּדוֹשׁ בְּעַל "צִמַּח צְדִיק"
 זי"ע, וְהִתְבַּטָּא עַל זֶה בְּצַחוֹת לְשׁוֹנוֹ: "אֵיךְ
 וְוַאֲלֹט עִם נִישֻׁט פֶּאֶרְקוּיפֶט אֲפִילוּ פֶּאֶר קִיִּין
 פִּינֶךָ פּוֹנֵט!"

הַצְּמִיד אֶת סֵפֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ שְׁבִידוֹ אֶל
 לְבוֹ, בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֵר

אַחַר כֵּךְ סִפֵּר רַבְּנוּ מֵהֵרָה"ק רַבִּי בְּרוּךְ
 מִמְּעֻזִּיבוֹז זצ"ל, שֶׁנִּטְלָה סֵפֶר הַזּוֹהַר
 בְּיָדוֹ, וּפִרְשׁ אֶת הַכָּתוּב בְּשַׁעַר: "סֵפֶר הַזּוֹהַר -
 דָּאס לְעַכְטִיגֶע סֵפֶר, מֵהַתְּנָא - פּוֹן דְּעַר וְוַאס
 לְעַרְנֵט אֹנֵז, אֲלֵקִי - גָּאט, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר
 יוֹחָאִי". אַחַר כֵּךְ נִטְלָה הֵרָה"ק מִמְּעֻזִּיבוֹז אֶת
 הַסֵּפֶר וְהַצְּמִידוֹ אֶל לְבוֹ וְאָמַר: "הֵיילִיגֶער רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, אֵיךְ קָעֵן דִּיר אֹן דוּ קָענְסֵט מִיר!"

[אני מכיר אותך ואתה מכיר אותי] כשחזר רבנו על המאמר האחרון של הרה"ק ממעזיבוז, חקה אותו תוך כדי דבור, והצמיד את ספר הזוהר הקדוש שבידו אל לבו. המחזה הנורא הזה חזר על עצמו משך כמה שנים ביום ל"ג בעומר.

❁ פרק ב' ❁

המגיד מטשערנאביל נשמת רשב"י זי"ע

הרבה צדיקים העידו על המגיד הקדוש מטשערנאביל זי"ע שהיתה לו נשמת רשב"י, הרה"ק רבי יצחק מסקווירא זי"ע היה שר לפעמים ביום היארצייט של אביו הזמר "בר יוחאי". ושמעתי שבצפת היו עושים הדלקה בל"ה בעומר.

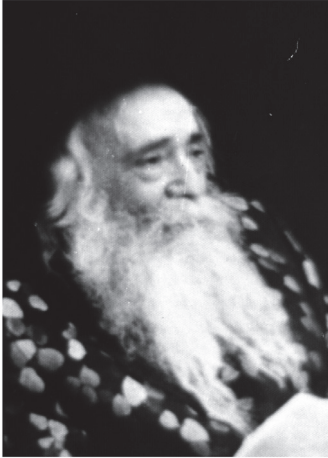
הרה"ק רבי דוד מטאלנא זי"ע אמר
 שהנוטריקון של מרדכי הוא: מ'גלה ר'זין
 ד'אורייתא פ'בר י'וחאי, ובמקום לשיר "בר
 יוחאי" היה שר ב"ר נחמיניו" שהרי היה בנו
 של ה"מאור עינים" זי"ע. (כ"ק מרן אדמו"ר
 מטשערנאביל שליט"א המבשר תורני שבת הגדול)

❁ פרק ג' ❁

כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זיע"א

תלמידי הבעל שם טוב קבעו, את עקר
 למודם בספר הזוהר הקדוש, והם נחשבים
 לתלמידיו של רבי שמעון בר יוחאי
 על כן קבעו תלמידי הבעל שם טוב את עקר
 למודם בספר הזוהר הקדוש, והם

נְחָשִׁים לְתַלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי
 שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, שָׁאֵף הֵם
 אֲחִזּוּ דְרָכָם בְּקֹדֶשׁ שְׂאִין
 צָרִיךְ לְלַמֵּד חוֹבָה וְלִשְׂרֹף
 אֶת הַחוּטָאִים כִּי אִם
 לְהִסְתַּכֵּל בְּעֵין טוֹבָה וְעַל יְדֵי
 זֶה יְכוּלִים לְהַחְזִירָם

בְּתוֹבָה, לְהַסִּיר מֵהֶם הַלֵּב חוֹרֵשׁ מִחֲשָׁבוֹת
 אֶזְרִי וְשִׁיקְבְּלוּ לֵב בְּשָׂר לְחִזּוֹר בְּתוֹבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנָי ה' יִתְבָּרֵךְ. (מתוך דברי קדשו בְּשַׁעוֹר חֲמֵשׁ וָרֶשׁ"י

פְּרֻשַׁת אָמוֹר תש"מ "ל"ג בְּעוֹמֵר", סֵפֶר זוהר קלויזנבורג)

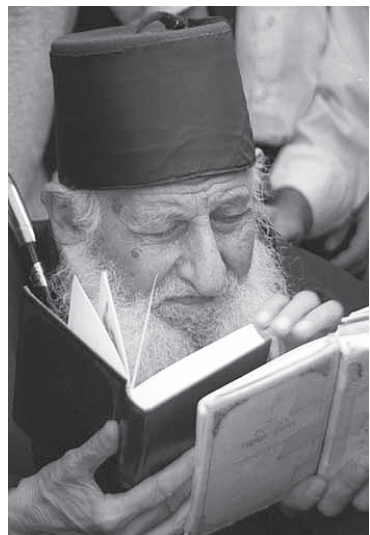

פרק ד' ❁

זקן המקובלים המלומד בניסים רבינו יצחק כדורי זצוק"ל

מי זוכה לגעת במקלו של משיח

בשנה קדם פטירת רבנו זיע"א, בקרתי אצל
רבנו ושאלתי לפיו מה הוא הדבר
שיש בכחו לקרב את הגאולה יותר מכל, ספר
לי שבישיבת "פורת יוסף"
היה גבאי גדול במעשים
בשם ר' נסים נחום, אשר
היה חסידא קדישא
ופרישא, תלמיד של ר'
אפרים הכהן והשד"ה (ר'
שאול דוויק כהן), והיה
עושה צומות ותעניות

וְלוֹמַד קִבְּלָהּ, וּבְזִמְן הַמְּלַחֲמָה הָיָה דוֹאֵג
 שְׁיִלְמְדוּ בְּכָל מָקוֹם וּמָקוֹם בְּסִפּוּר הַזּוֹהַר
 הַקְּדוֹשׁ, כְּדֵי לְקַרֵּב אֶת הַגְּאוּלָּה, וְעַל יְדֵי זֶה
 בְּטֵל גְּזֵרוֹת רַבּוֹת מֵעַל עִם יִשְׂרָאֵל.

וּסְפָרְתִי לוֹ מַה שֶּׁשָּׂמַעְנוּ מִמּוֹרְנוּ ר' מְרֻדְכִי
 שֶׁרַעֲבֵי זְצוּק"ל שְׁיוֹם אֶחָד רָאָה
 אֶת ר' נָסִים נַחוּם בְּחֵלוֹם וּבִידּוֹ מִטָּה,
 וּכְשֶׁשָּׂאָלוּ מַה עֲנִין הַמִּטָּה אֲשֶׁר בִּידּוֹ,
 אָמַר לוֹ שְׂזָהוּ הַמִּטָּה שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,
 וּכְשֶׁיָּבֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יֵשׁ לוֹ אֶת הַזְּכוֹת
 לְתֵת בִּידּוֹ אֶת הַמִּטָּה. וּכְשֶׁשָּׂאָלוּ לָמָּה זָכָה
 לָזֶה, אָמַר לוֹ שְׂזָה בְּזְכוֹת שְׂדָאֵג שְׂרַבִּים
 יַעֲסִקוּ בְּסִפּוּר הַזּוֹהַר וּבְתוֹרַת הַקִּבְּלָהּ, וְאָמַר
 רַבֵּנוּ זְצוּק"ל דְּגַם בְּכוֹלָלִים שֶׁל אַבְרָכִים
 חִיָּבִים לְהִתְעַסֵּק בְּכָל יוֹם בַּלְמוּד הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה, וְלַמּוֹד זֶה יִתְקַן אוֹתָם וַיְדַרְיָ אוֹתָם
 בְּדַרְךְ הַנְּכוֹנָה, וַיִּקְרְבוּ בְּכַף אֶת הַגְּאוּלָּה,
 כְּמוֹ כֵּן צְרִיכִים בְּכָל בֵּית כְּנֶסֶת וּבֵית מְדֻרָשׁ

לְלַמַּד בְּסֵפֶר הַזוהַר הַקְדוֹשׁ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בַּזוהַר
הַקְדוֹשׁ: "וּבְגִין דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

לְמוֹד הַזוהַר וְהַקְבָּלָה מְקַרְבִּים מְאֹד אֶת
הַגְּאוּלָּה

בְּאוֹתוֹ מֵעֵמֶד דִּבְרַתֵּי עִם רַבְנֵי עַל לְשׁוֹן
הַזוהַר הַקְדוֹשׁ, שְׁכָתוּב בּוֹ בְּמַעֲלַת
הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזוהַר, וּמוּבָא שָׁם שְׁכַאֲשֶׁר כָּתַב
רַש"י אֶת הַזוהַר הַקְדוֹשׁ, אֶסְף אֶצְלוֹ אֶת
נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים כְּלָם, וְכֵן אֶת כָּל מְלֵאכֵי
מָרוֹם, וְהָיָה מִזְמִין אוֹתָם שְׁיִהְיוּ כְּלָם שְׁתַּפְּסִים
יַחַד בְּכַתִּיבַת הַזוהַר הַקְדוֹשׁ. וְעוֹד מוּבָא
שָׁם שֶׁהַזוהַר הַקְדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תִּבְתַּנּוּחַ,
אֲשֶׁר בִּימֵי הַמַּבּוּל מִי שֶׁהָיָה בְּתוֹךְ הַתִּבָּה
נִצַּל, וְאֵף עֲכָשׁוּ בַדּוֹר הָאַחֲרוֹן יֵשׁ מַבּוּל
שֶׁל אֲפִיקוֹרְסוֹת וּמִינּוֹת וְנִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים, וּמִי
שְׁרוּצָה לְהִנָּצֵל מֵהַמַּבּוּל הַזֶּה, יַעֲסֹק כָּל יוֹם
בַּזוהַר הַקְדוֹשׁ וְיִנָּצֵל.

וְלִכֵּן אִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְקָרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה,
צָרִיכִים לַעֲסֹק כַּמָּה שְׁיֹתֵר בְּזוּהַר
הַקְּדוּשׁ וּבְתוֹרַת הַנְּסֻתָּה, וְכָל אָדָם צָרִיף
לְהִשְׁתַּדֵּל לֹא לְבַטֵּל אֶף יוֹם אֶחָד מִלְּמוּד זֶה.

(ספר זקן המקובלים מזקן המקובלים, המלומד בניסים, רבינו
יצחק כדורי זצוק"ל – שמסר פה אל פה לתלמידו המובהק

הגאון המקובל רבינו בנייהו שמואלי שליט"א)

